

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220010091
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7220010091.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Kurečka, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. C. D., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods.1, ods.2 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2024 v Košiciach, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 19.1.2023, sp. zn. 6Tk/1/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovaná

A. B. C. D., nar. XX.X.XXXX v A.
trvale bytom A., E. XXXX/XX

je vinná, že

dňa 28. júla 2019 v čase pred 00.22 hod. v A., v byte nachádzajúcom sa na prízemí obytného domu na F. G. X, pichla kuchynským nožom manžela H. C., nar. XX.X.XXXX do oblasti hrudníka vpredu vľavo a následne ho zamkla v priestoroch uvedeného bytu a odtiaľ odišla na neznáme miesto, pričom uvedeným pichnutím mu spôsobila bodnú ranu na ľavej strane hrudníka v dĺžke 2 cm, ktorá prenikla bodným kanálom o dĺžke 9 cm do ľavej pohrudnicovej dutiny cez medzirebrovú svalovinu medzi 3. a 4. rebrom do osrdcovníkového vaku s poranением medzirebrovej tepny a ľavej predsiene srdca, v dôsledku čoho H. C. napriek poskytnutej neodkladnej zdravotnej starostlivosti toho istého dňa v čase o 04.15 hod. v I. G. H. J. C. A. počas operačného zákroku zomrel,
t e d a

iného úmyselne usmrtila a takýto čin spáchala na chránenej - blízkej osobe

t ý m s p á c h a l a

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. súd zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanej ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodeným:
- Zdravotnej poisťovni Dôvera a.s, so sídlom Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436 vo výške 2.807,75 eur, za úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nebohému H. C.,
- mal. A. C., nar. XX.X.XXXX v C. - J., synovi nebohému H. C. - zastúpeného opatrovníčkou JUDr. K. L. nemajetkovú ujmu vo výške 26.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkazuje poškodenú M. C., nar. XX.X.XXXX v A., bytom E. A. XXXX/X, XXX XX A., s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovanú A. B. C. D. za vinnú z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. júla 2019 v čase asi o 00.25 hod. v A., v byte nachádzajúcom sa na prízemí obytného domu na ul. G. X, pichla kuchynským nožom manžela H. C., nar. XX.X.XXXX do oblasti hrudníka vpredu vľavo a následne ho zamkla v priestoroch uvedeného bytu a odtiaľ odišla na neznáme miesto, pričom uvedeným pichnutím mu spôsobila bodnú ranu na ľavej strane hrudníka v dĺžke 2 cm, ktorá prenikla bodným kanálom o dĺžke 9 cm do ľavej pohrudnicovej dutiny cez medzirebrovú svalovinu medzi 3. a 4. rebrom do osrdcovníkového vaku s poranením medzirebrovej tepny a ľavej predsiene srdca, v dôsledku čoho H. C. napriek poskytnutej neodkladnej zdravotnej starostlivosti toho istého dňa v čase o 04.15 hod. v Nemocnici s H. J. C. A. počas operačného zákroku zomrel.

Za to prvostupňový súd uložil obžalovanej podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanej ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným:
- B. H. N. O., so sídlom P. X, XXX XX I., IČO: XX XXX XXX vo výške 2.807,75 eur, za úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nebohému H. C.,
- mal. A. C., nar. XX.X.XXXX v C. - J., synovi nebohému H. C. - zastúpeného opatrovníčkou JUDr. K. L. nemajetkovú škodu vo výške 26.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú M. C., nar. XX.X.XXXX v A., bytom E. A. XXXX/X, XXX XX A., s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásila odvolanie čo do výroku o vine aj treste obžalovaná. V písomných dôvodoch uviedla, že závery súdu ohľadne spáchania skutku sú nesprávne, odporujú formálnej logike a spôsob výkladu obsahu vykonaných dôkazov predstavuje tzv. deformáciu dôkazu, kedy sú z dôkazu vyvodzované také skutkové okolnosti, ktoré daný konkrétny dôkaz vo svojej podstate, ani značne extenzívnym výkladom, nemôže preukazovať. Je toho názoru, že jej vina nemohla byť založená na nahrávkach a prepisoch telefonátov z liniek tiesňového volania. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval jej pohyb na ulici G. D. X Q. A., preto nie je zrejmé, ako súd prezumuje jej prítomnosť na mieste činu. K výpovediam svedkov, ktorí sa mali dostaviť na miesto činu dodáva, že títo pri skutku prítomní neboli. Poukazuje na ich výpovede, najmä na to, že poškodený tvrdil, že ho pichla žena, neskôr dokonca čert. Namieta správnosť znaleckého posudku z odboru súdneho lekárstva a znalcovi vyčíta, že sa zaoberá okolnosťami skutkového charakteru, čo

nie je oprávnený riešiť. Znalecký posudok považuje za nepreskúmateľný a vypracovaný mimo rámca úloh zadaných znalcom. Tiež dala do pozornosti, že prvostupňový súd odmietol vykonať dokazovanie výsluchom svedka J. a R.. Nestotožňuje sa ani so závermi znalcov z psychiatrie a psychológie, ktorí podľa jej tvrdenia nemohli objektívne posúdiť jej osobu. Podľa názoru odvolateľky ani jeden z dôkazov zabezpečený v konaní nenasvedčuje prítomnosti inej osoby na mieste činu a už nie konkrétne jej osoby. Záverom odvolateľka zhrnula, že neexistuje priamy dôkaz, resp. logická neprerušovaná reťaz nepriamych dôkazov, že sa dopustila skutku podľa obžaloby. Neusvedčujú ju žiadne biologické stopy ani iné dôkazy zabezpečené v spisovom materiáli. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na to, aby mohol vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Obžalovaná A. B. C. D. jak v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní využila svojho zákonného práva a vo veci nevy povedala. Sporadicky sa vyjadrila k niektorým vykonávaným dôkazom.

Svedok M. H. - člen policajnej hliadky na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní vypovedal, že na základe pokynu z operačného strediska bol vyslaný spolu s kolegom na ul. G. D. X, kde mal byť napadnutý nejaký muž. Keďže sa nevedeli dostať do domu, nikto im na zvonenie prostredníctvom zvončekov neotváral, obišli dom a všimli si na vyvýšenom prízemí otvorené okno a spoza neho počuli volať niekoho o pomoc. Mohlo byť približne 30 minút po polnoci. Keďže sa nevedeli do miestnosti dostať, volali aj hasičov, a keď títo došli, pomocou rebríka vošiel dovnútra spolu s ním aj člen hasičského záchranného zboru. Keď vošiel do izby, videl na posteli muža, ktorý bol nahý, od krvi a držal si nejakú handru na hrudi. Keď sa ho opýtal čo sa stalo, odpovedal mu, že bol pichnutý ženou. Poškodený ležal v spálni na posteli, pričom dvere, ktoré oddeľovali miestnosť od ďalšej časti bytu boli zamknuté a bola na nich rozbitá sklenená výplň. Zamknuté boli z vonkajšej, t.j. chodbovej strany. Poškodený aj na opakovaný dotaz uviedol, že ho pichla žena. Boli urobené potrebné úkony, prišla aj rýchlá lekárska pomoc a poškodený bol odvezený.

Svedok A. A. S. – ako druhý člen hliadky OO PZ Michalovce potvrdil to, čo uviedol svedok M. H., že sa nevedeli dostať do domu, a keď ho obišli, v byte, v ktorom bolo otvorené okno sa svietilo a osoba, ktorá tam bola kričala, že potrebuje pomoc, že ho pichla žena. Taktiež poškodený uviedol, že je v byte sám, je uzamknutý a nemôže vyjsť von.

Svedkyňa C. I. – členka druhej policajnej hliadky na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní vypovedala, že na základe pokynu z operačného strediska išli na F. G. D. X Q. A., pričom vchodové dvere do domu boli zatvorené, a ani na vyzvania na jednotlivé zvončeky im nikto neotvoril. Po čase došli aj záchranári, avšak ani im nikto dvere neotvoril, preto obišli z druhej časti dom, kde si všimla, že kolega H. komunikuje s poškodeným cez okno, pričom mužský hlas mu oznámil, že ho pichla žena. Následne hasiči otvorili dvere aj do bytu, ktoré neboli uzamknuté, avšak boli z vonkajšej strany opatrené guľou. Po kontrole nezistili, aby sa v byte nachádzal niekto iný. Po vstupe do bytu bola najprv chodba, za ňou obývačka, až následne izba, v ktorej bol poškodený. Všimla si, že v byte bolo veľa krvi, na zemi bolo rozbité sklo medzi chodbou a obývačkou, krv bola aj na stenách vo forme oterov. Do bytu vošla najprv ona a následne kolega S..

Svedok A. S. – člen hliadky PZ na hlavnom pojednávaní, ako i v prípravnom konaní vypovedal, že po vyslaní operačnou službou došiel na miesto, pričom im dvere aj napriek vyzváňaniu na všetky zvončeky do domu nikto neotvoril. Keď došli na miesto videl, že je tam RZP, ako aj druhá hliadka. Zaregistroval, že členovia druhej hliadky išli presne tým istým smerom, obchádzali blok, pričom boli v telefonickom

kontakte. Keď došiel k členom druhej hliadky, táto komunikovala s osobou cez otvorené okno v dome. Okno však bolo vysoko a dostať dnu sa nevedeli, preto požiadali operačného dôstojníka, aby poslal hasičov. Čo sa týka komunikácie poškodeného s kolegami z druhej hliadky, poškodený odpovedal, že ho bodla alebo zranila žena. Následne dvere do bytu otvoril hasič, ktorý vošiel s kolegom H. po rebríku do bytu. Potvrdil, že po vstupe do bytu videl na zemi zväzok kľúčov, rozbitú sklenenú výplň vo vnútri na dverách, v ktorých zo strany chodby bol v zámke kľúč a krv sa nachádzala v chodbe, v kúpeľni, v kuchyni i v obývačke. Zaregistroval v spálni ležiaceho poškodeného na posteli, ktorý bol od krvi. Zväzok kľúčov, ktoré našiel na zemi v byte - jeden z týchto kľúčov pasoval do vchodových dverí, preto ho zvonku zasunul do vchodových dverí bytu, aby sa dali dvere v prípade potreby otvárať.

Svedok A. N. S. – bol ako člen hasičského zboru vyslaný za účelom otvorenia bytu na F. G. D. X Q. A.. Po príchode na miesto už tam bola hliadka PZ. S kolegom priniesol rebrík a spoločne aj s policajtom (H.) vošli do bytu cez otvorené okno. V byte, v spálni ležal na pravej strane nahý muž. Zo spálne vošiel do obývačky, avšak dvere medzi obývačkou a chodbou boli zamknuté. Na dverách bola rozbitá sklenená výplň a dvere boli zamknuté zo strany chodby zvonku. Následne predmetné dvere otvoril a otvoril zvnútra aj vchodové dvere do bytu. Dvere obývačky, na ktorých bolo rozbité sklo, boli zamknuté zo strany chodby a vo dverách bol aj kľúč. V byte si nevšimol žiaden nôž, na zemi sa nachádzala krv.

Svedok A. H. A. – lekár Rýchlej lekárskej pomoci vypovedal, že po príchode k domu, kde boli vyslaní, museli čakať na hasičov, lebo sa nevedeli dostať do bytu. Keď došiel do izby, poškodený bol nahý a uviedol na otázku kto ho pichol, že ho pichla žena. Po prevoze do nemocnice tvrdil, že ho pichol čert. Podľa názoru svedka - poškodený celkom pri vedomí nebol.

Svedkyňa M. C. – matka poškodeného prítomná pri skutku nebola a vo svojich výpovediach popísala spôsob spolužitia – manželstvo obžalovanej s poškodeným. Potvrdila, že obžalovaná popíjala alkohol, chcela ísť do politiky a kandidovala za poslankyňu. Poškodený obžalovanej okrem nadmerného požívania alkoholu vytýkal, že sa nestará o ich syna. V roku 2018 od seba odišli a v roku 2019 sa mal poškodený s obžalovanou opäť zblížiť a obžalovaná sa k nemu mala vrátiť. V čase skutku bola s vnukom A. na prázdninách v Plzni.

Svedok A. A. T. - priateľ poškodeného vypovedal, že poškodený pôsobil ako tréner boxu. Mal vedomosť od iných ľudí a neskôr aj od poškodeného, že obžalovaná popíjala alkohol, ako aj to, že obžalovaná poškodeného vyhodila z bytu, a že kvôli ich synovi A. sa s ňou chcel dať opäť do kopy. Naposledy videl poškodeného asi týždeň pred skutkom.

Svedok A. H. – vlastník reštaurácie H. Q. A. vypovedal, že poškodenému a jeho synovi poskytoval zadarmo stravu v reštaurácii. Z rozprávania poškodeného vedel, že jeho manželstvo s obžalovanou bolo búrlivé a obžalovaná ho mala v minulosti udrieť kladivom v spánku. Niekoľko dní pred skutkom mu poškodený povedal, že obžalovaná sa k nemu vrátila a bol z toho šťastný. Potvrdil, že bol prítomný pri rozhovore medzi obžalovanou a poškodeným, keď obžalovaná uviedla, že poškodeného udrela fľašou. Naposledy bol poškodený s obžalovanou v reštaurácii v deň skutku, pričom sa správali navzájom normálne.

Svedok A. A. C. bol ošetrujúcim lekárom poškodeného. Poškodeného považoval za nezodpovedného pacienta, pretože počas celého obdobia ho navštívil iba 6 – krát, naposledy v auguste 2018. Predpísané lieky neužíval pravidelne. Potvrdil, že v rámci rozhovorov s poškodeným tento mal k manželke a rodine pozitívny vzťah, vyjadroval sa aj o alkoholizme svojej manželky. U poškodeného žiadne sklony k seba-poškodzovaniu ani samovražedné myšlienky nezistil.

Svedkyňa H. A. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako štatutárna zástupkyňa OZ Pomoc rodine, ktoré je zamerané na poskytovanie poradenstvá a pomoci ženám, ktoré zažívajú násilie. Obžalovaná ju požiadala o pomoc po tom, čo došlo k vykázaniu jej manžela zo spoločného obydlija a bola jej poskytnutá pomoc tým, že vyhotovili návrh na neodkladné opatrenie, ako i návrh na rozvod manželstva. Potvrdila, že obžalovaná s poškodeným mali vzájomné problémy, avšak z dôvodu správania sa poškodeného. Svedkyňa nepripustila, aby sa obžalovaná mohla dopustiť takéhoto násilného konania a zároveň potvrdila, že vedomosti o vzájomnom vzťahu obžalovanej a poškodeného mala iba od obžalovanej, poškodeného ani ich syna nikdy nevidela.

Zo zápisnice o výsluchu svedkyne A. U. bolo zistené, že táto prenajala byt na F. G. D. X Q. A. obžalovanému, ktorý v ňom býval so svojim synom A.. Dňa 26.7.2019 jej poškodený telefonoval, že sa pomeril s manželkou a chcel, aby mohla aj ona bývať v tomto byte. Z prečítanej zápisnice svedkyne A. A. N., ktorá bývala v rovnakom obytnom dome, kde sa stal skutok neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti.

Znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo MUDr. Q. Q. na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracovala spoločne s MUDr. R. A.. V záveroch posudku stanovili ako bezprostrednú príčinu smrti poškodeného šok po úraze a krvácaní pri zakrvácaní do osrdcovníkového vaku a do ľavej pohrudnicovej dutiny pri bodnom poranení hrudníka s poranením srdca. V prípade bodnej rany srdca išlo o zranenie ťažké až život ohrozujúce. Smrti menovaného sa nedalo zabrániť ani poskytnutím odbornej lekárskej pomoci spojenej s urgentným operačným zákrokom. Zranenia, ktoré poškodený utrpel sú v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Bodná rana na ľavej strane hrudníka, ktorá prenikla bodným kanálom do ľavej pohrudnicovej dutiny cez medzirebrovú svalovinu medzi 3. a 4. rebrom do osrdcovníkového vaku s poranením medzirebrovej tepny a ľavej predsiene srdca bola spôsobená nožom kuchynského typu, ktorý jedenkrát spredu prenikol kolmo, bez nápadných odklonov do strán cez hrudnú stenu do ľavej pohrudnicovej dutiny, v dĺžke bodnorezného kanála cca 9 cm. Vzhľadom na vyšetrené okolnosti, bodné poranenie nasvedčuje na jeho vznik inou osobou, čo pitevný nález nevylučuje. Ostatné rezné rany nachádzajúce sa v hornej polovici tela, ako aj rezná rana na zadnej ploche ľavého stehna mohli byť spôsobené ostrými predmetmi, ktoré pôsobili na uvedené časti tela silou menšej až strednej intenzity a prudkosti a zraňujúcimi predmetmi mohli byť ostré hrany skla. Vzhľadom na charakter zranení a obhliadku miesta činu, všetky tieto rezné poranenia mohol poškodený utrpieť porezaním sa na ostrých hranách rozbitej sklenej výplne dverí medzi chodbou bytu a obývačkou, na ktorej bola zaistená krv zhodná s DNA profilom krvi poškodeného. Toxikologickým vyšetrením v krvi odobratej poškodenému po prevezení do nemocnice nebol prítomný etanol. Vzhľadom k krvným stopám nachádzajúcich sa v byte došli znalci k predpokladu, že k útoku na poškodeného došlo pravdepodobne na chodbe bytu, kde došlo aj k vytiahnutiu noža z hrudníka a s bodným poranením potom vošiel poškodený do kúpeľne, do kuchyne, do obývačky a spálne, kde si prikladal utierku nájdenú pri ohliadke na ranu. Ostatné poranenia, hlavne poranenia na stehne ukazujú, že poškodený sa snažil prejsť cez zamknuté dvere medzi obývačkou a chodbou, a vtedy zrejme došlo k vzniku rezných zranení, ktoré si poškodený mohol spôsobiť pri rozbití sklenenej výplne. Bodné poranenie hrudníka vedúce k smrti mohlo byť spôsobené inou osobou, avšak na charakter zranenia nie je možné vylúčiť, že by si ho poškodený mohol spôsobiť aj sám. Intenzitu bodného poranenia nie je možné určiť, keďže sa nenašiel vražedný nástroj.

Znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Toxikológia A. C. J. zotrvala na záveroch znaleckého posudku a na hlavnom pojednávaní uviedla, že vyšetrením krvi a moču, ktorý bol obžalovanej odobraný po jej zadržaní 28.7.2019 v čase o 18.58 hod. bola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok a ich metabolitov. V moči obžalovanej boli pozitívne zistené benzodiazepíny. Test na metamfetamín a amfetamín v moči bol hodnotený ako nález na hranici pozitivity testu. V krvi bola skriningovým vyšetrením zistená pozitívita benzodiazepínov. Následne metódou plynovej chromatografie s hmotnostnou detekciou bol v moči identifikovaný metamfetamín a jeho metabolický produkt amfetamín. Na potvrdenie pozitívneho benzodiazepínového testu v moči a krvi bola použitá kvapalinová chromatografia s hmotnosťou detekciou, pričom v moči bol identifikovaný Diazepam s metabolickými produktmi. V krvi bol identifikovaný Diazepam a bola stanovená jeho koncentrácia 155,89 ng/ml, čo je koncentrácia pod dolnou hranicou terapeutického rozmedzia pre danú látku. V krvi bol ďalej identifikovaný Nordazepam a Temazepam, čo sú metabolické produkty Diazepamu. Zistený metamfetamín zodpovedá pervitínu, ktorý mohol byť užitý do piatich dní. V čase spáchania skutku obžalovaná vzhľadom na výsledky nebola pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Vzhľadom aj na hodnoty benzodiazepínov znalkyňa uviedla, že k užitiu tohto lieku došlo ešte pred spáchaním skutku. Koncentrácia metamfetamínu v moči obžalovanej nasvedčovala konečnej fáze jeho vylučovania. V prípade obžalovanej nebolo možné určiť či sa jedná o pravidelného užívateľa, lebo neboli vykonané ďalšie na to potrebné šetrenia.

Z dôvodu, že obžalovaná nesúhlasila s čítaním znaleckých posudkov týkajúcich sa vyšetrenia jej duševného stavu a výsluch skôr pribratých znalcov nebolo možné vykonať, bolo nariadené jej pozorovanie v zdravotníckom ústave a znalecký posudok vypracovali noví znalci z odvetia Psychiatrie MUDr. G. N. a z odboru Psychológie, odvetvie Klinická psychológia dospelých – Mgr. N. N.. Obaja znalci

vypovedali, že počas pozorovania obžalovanej na psychiatrickom oddelení Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne obžalovaná adekvátne nespolupracovala. Predmetným vyšetrením dospeli k záveru, že obžalovaná duševnou chorobou z forézneho hľadiska netrpí a netrpela ani v čase spáchania skutku. Bola jej diagnostikovaná Histriónska porucha osobnosti, ako aj škodlivé užívanie psychotropných látok. Jedná sa o nevyrovnanú osobu so psychopatickými črtami, kde dominujú egocentrické pohnútky, pri ktorých potreby iných ľudí sú podriadené uspokojovaniu jej vlastných potrieb, čo môže viesť k spáchaniu trestného činu. Pre zistenú poruchu osobnosti obžalovanej, ktorú ovplyvňuje nízka frustračná tolerancia, môže obžalovaná v záťažových situáciách reagovať neprimerane až tak, že jej správanie môže prekračovať bežné normy správania a to až za hranicu trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaná je plne schopná vierohodne vypovedať a jej kognitívne schopnosti sú nenarušené, kontakt s realitou má úplne zachovaný a chápe zmysel trestného konania.

Znalec V. M. E. - z odboru elektrotechnicky na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku. Okrem iného vypovedal, že skúmal dva telefóny, jeden značky NOKIA a druhý zn. SAMSUNG a jeho úlohou bolo zostaviť zoznamy volaných čísel a uložených dát v mobile, čo aj vykonal.

Z prepisov telefónnych hovorov, ako aj záznamov z volaní bolo zistené, že poškodený dňa 28.7.2019 v čase o 00:24:34 telefonoval na tiesňovú linku Polície – Košice číslo 158, kedy oznámil, že bol v byte na G. D. X Q. A. bodnutý nožom do oblasti srdca. Poškodenému bolo odporúčané, aby si privolal záchranku z čísla 155. V čase o 00:25:56 poškodený telefonoval na tiesňovú linku záchranej služby, kde oznámil, že bol pobodaný nožom, ktorý si z tela vytiahol, čo mu bolo vytknuté. Bol požiadany, aby si sadol pred bránu, kde bola poslaná sanitka. V čase o 00:36:03 poškodený prijal telefonát z OO PZ Michalovce, v ktorom bol vyzvaný, aby otvoril dvere do bytu, pred ktorým sa už nachádzala policajná hliadka. Keďže sa nevedel postaviť z postele a uviedol, že bol zamknutý ženou, dohodol sa, aby hliadka preliezla do bytu cez okno. Na otázku, kto ho zamkol, uviedol žena – manželka a zopakoval jej meno B. D.. Z telefonátu tiež vyplýva, že tá odišla z bytu asi pred pol hodinou.

Telefón zn. NOKIA s číslom XXXX XXX XXX, ktorý bol zaistený na mieste činu používal poškodený. Obžalovaná používala mobilný telefón zn. SAMSUNG s číslom XXXX XXX XXX, ktorý mala pri sebe aj v čase zadržania.

Z výpisu hovorov zaznamenaných spoločnosťou O2 Slovakia s.r.o. vyplýva, že poškodený zo svojho telefónu telefonoval obžalovanej na jej telefón dňa 28.7.2019 v čase o 00:23:39 hod., pričom ich hovor mal trvať 40 sekúnd a bol lokalizovaný na rovnakej bunke S. na ul. L. Q. A.. Z analýzy vyhotovenej znalcom Ing. M. E. vyplýva, že v čase o 00:23 hod. bol zistený hovor z telefónu poškodeného na telefón obžalovanej. Taktiež bolo zistené, že v čase o 00:24 hod. v uvedený deň telefonoval na tiesňovú linku PZ a o 00:25 hod. na tiesňovú linku záchranej služby. V čase o 00:22 hod. a 00:23 hod. v daný deň sa poškodený pokúšal dovolať aj na čísla kontaktov, ktoré boli uvedené v telefóne pod menami H. a W.. K týmto hovorom však nedošlo. Mobilný telefón zn. SAMSUNG, ktorý bol odňatý obžalovanej má rovnaké identifikačné číslo IMEI, na ktoré poškodený telefonoval obžalovanej dňa 28.7.2019 o 00:23:39 hod. Táto skutočnosť potvrdzuje, že po spáchaní skutku poškodený telefonoval obžalovanej.

Na základe takto vykonaných dôkazov, ako aj vykonaním dôkazu ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise dospel prvostupňový súd k záveru, že obžalovaná A. B. C. D. sa dopustila predmetného skutku, ktorý súd kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods.1, ods.2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm. c) Tr. zák. po stránke subjektívnej tým, že konala úmyselne, a po stránke objektívnej tým, že si bola vedomá svojho konania, ako i následku.

Odvolací súd rovnako, ako prvostupňový súd aj po zhodnotení dôvodov odvolania dospel k záveru, že bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, a že ho spáchala obžalovaná popísaným spôsobom v skutkovej vete rozsudku. Obžalovaná počas celého trestného konania nevypovedala, využila svojho zákonného práva, a iba sporadicky sa vyjadrovala k vykonaným dôkazom. Vina obžalovanej bola jednoznačne preukázaná prepismi telefonických hovorov, ako aj záznamov, z ktorých chronologicky vyplynulo, kedy, komu, a akým spôsobom poškodený oznamoval, že bol bodnutý nožom. Z týchto záznamov jednoznačne vyplýva, že ako útočníka označil poškodený ženu – manželku A. B. C. D.. Taktiež z výpovede svedkov - členov policajnej hliadky M. H., A. A. S., C. I. a A. S. bolo zistené, že na základe pokynu operačného dôstojníka, ktorý prijal telefonát od poškodeného boli vyslaní na miesto činu, kde zistili, že poškodený ležal v spálni, bol bodnutý, celý od krvi a zároveň zamknutý v izbe a na dverách

bolo rozbité sklo, pričom poškodený sa aj vtedy jednoznačne vyjadril, že ho pichla žena. Taktiež aj člen hasičského záchranného zboru A. N. S. popísal, že boli vyslaní za účelom, aby otvorili dvere do bytu, kde bol poškodený a nemohla mu byť poskytnutá lekárska pomoc. Zo znaleckého posudku znalcov z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo bolo zistené, že poškodený utrpel jednu bodnú ranu do srdca o hĺbke približne 9 cm, ktorá bola smrteľná, ako aj ďalšie rezné poranenia, ktoré vznikli zrejme vtedy, keď sa poškodený snažil dostať cez uzamknuté dvere – cez ich sklenenú výplň do ďalšej časti bytu. Znalci dospeli k záveru, že poranenie bolo spôsobené inou osobou, avšak vzhľadom na charakter zranenia si mohol poranenie spôsobiť aj poškodený sám. K týmto záverom znalcov je potrebné dodať, že ostatné dôkazy jednoznačne potvrdzujú, že obžalovaná sa nachádzala v byte v čase skutku a vzhľadom na správanie sa samotného poškodeného, ktorý si chcel pomôcť tým, že si vytiahol nôž z hrude, prikladal si uterák, snažil sa volať o pomoc, bol zamknutý zvonku a nebola nájdená vražedná zbraň jednoznačne svedčí, že poranenie si nemohol sám spôsobiť. Osobnosť obžalovanej bola dótvorená aj závermi znalcov z odboru Psychiatrie a Psychológie, z ktorých záverov jednoznačne vyplýva, že obžalovaná netrpela žiadnou duševnou chorobou ani poruchou v čase spáchania skutku, avšak z hľadiska nízkej frustračnej tolerancie a hlavne pri záťažových situáciách sa obžalovaná môže správať neprimerane až za hranicu trestnoprávnej zodpovednosti. O objektivite vykonaných znaleckých posudkov odvolací súd žiadne pochybnosti nemal. Nie je možné opomenúť aj tú skutočnosť, že spolužitie obžalovanej s poškodeným bolo búrlivé, avšak zrejme kvôli maloletému dieťaťu obnovili tesne pred skutkom spolužitie a poškodená sa nasťahovala k nemu do prenajatého bytu. Vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorú dokresľovali aj výpovede svedkov je možné dôvodne predpokladať, že i počas tohto krátkeho obnoveného spolužitia muselo dôjsť ku konfliktu, kedy obžalovaná napadla poškodeného tak, že ho pichla nožom. O jej premyslenom konaní svedčí aj tá skutočnosť, že poškodeného zamkla v izbe a odstránila aj vražednú zbraň, ktorá sa nenašla a nože, ktoré boli nájdené v byte sa nezhodovali s poranením poškodeného. Logickým sa javí aj samotné konanie poškodeného po skutku, že najprv volal svojím dvom kamarátom, ktorých chcel zrejme požiadať o pomoc, ale hovory neprijali, následne volal aj obžalovanej, s ktorou rozprával 40 sekúnd, a až potom vec oznámil na políciu a následne na číslo záchranej služby. To, že obžalovaná v čase keď jej telefonoval bola v blízkosti svedčí, že ich vzájomný hovor bol lokalizovaný na rovnakej bunke S. na ul. L. Q. A..

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje v podrobnostiach naň odkazuje.

Kvôli objektívnemu zisteniu časovej osi telefonických hovorov a záznamov poškodeného na rozdiel od obžaloby a prvostupňového súdu odvolací súd dospel k záveru, že skutok sa nemohol stať dňa 28.7.2019 v čase asi o 00:25 hod., ale musel sa stať v čase pred 00:22 hod., a preto zrušil napadnutý rozsudok a sám upravil skutok a opätovne rozhodol o vine, treste a náhrade škody.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal súd z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák. Obžalovaná súdom trestaná nebola. Počas väzby bola hodnotená všeobecne. Zo záverov znaleckých posudkov vyplýva, že znalci k prognóze správania sa obžalovanej do budúcnosti nemohli určiť jednoznačnú odpoveď. Pritažujúce okolnosti súd nezistil, a ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. vyhodnotil to, že doposiaľ súdom trestaná nebola. Pri zohľadnení všetkých zákonných skutočností dôležitých pri ukladaní trestu dospel súd k záveru, že v rámci trestnej sadzby pre trestný čin podľa § 145 ods.2 Tr. zák., ktorá je vo výmere od 20 do 25 rokov postačí na prevýchovu obžalovanej z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie trest v trvaní 20 rokov nepodmienečne. Pre výkon trestu obžalovanú s poukazom na § 48 ods.3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Obžalovanej zároveň uložil ochranný dohľad, keďže bola uznaná vinnou za obzvlášť závažný zločin v trvaní 3 rokov. Podľa § 287 ods.1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu B. H. N. O. vo výške 2.807,75 eur za úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nebohému H. C.. Poškodenému ml. A. C. - synovi nebohému H. C., zast. opatrovníčkou JUDr. K. L. súd priznal nemajetkovú ujmu vo výške 26.000,- eur. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy súd aplikoval ustanovenie § 12 ods.2 Zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov na syna poškodeného, ktorého je možné považovať za obeť trestného činu podľa § 2 ods.1 písm. d) citovaného zákona a priznal mu nemajetkovú ujmu vo výške 50 násobku minimálnej mzdy stanovenej na rok 2019. Keďže poškodená M. C. si do skončenia vyšetrovania nárok na náhradu škody riadne neuplatnila, súd ju odkázal s poukazom na § 288 ods.1 Tr. por. so svojím nárokom na civilný proces.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.